

Efter rigtig Opfattelse er Hustruen, der har været nødt til at forlade sin Mand, altsaa berettiget til med Magt ved egne eller andres Kræfter at hindre ham Adgang til den Lejlighed, hun har lejet for selverhvervede Penge, og Politiet *bør ikke* nægte hende Assistance, naar hun kan bevisliggjøre for det, at Lejligheden er hendes. Der foreligger imidlertid ikke efter 1880 nogen Domsafgjørelse om dette Spørgsmaal, og det er tvivlsomt om Politiet, inden nogen saadan foreligger, vil indlade sig paa at yde Hjælp i nævnte Tilfælde. *Muligvis* var det Overvejelse værd, om der ikke ved passende Lejlighed burde søges fremkaldt en Domsafgjørelse.

V. M. Amdrup.

Lærerindernes Lønningsforhold.

I Nr 7 af »Kvinden og Samfundet« har Mrs Kinney i en Artikel om »Kvindesagen her og i Amerika« fortalt en Begivenhed om en Miss Morris, der var ansat som Bestyrerinde ved en af Brooklyns Skoler. Hun fik Kvindegage for sit Arbejde, og det var først efter 6 Aars Anstrængelser, at det lykkedes hendes Venner at overtale Brooklyns Skoledirektion til at give hende den Gage, en Mand i hendes Stilling vilde have faaet.

Overalt i de europæiske Stater hersker jo den samme Vilkaarlighed med Hensyn til Lærerindernes Lønninger, og jeg tvivler næsten om, at det vilde lykkes Kvindesagens Venner i et Tidsrum af 6 Aar at overtale nogen Skoledirektion i vort europæiske Samfund til at lønne Lærerinden efter samme Maalestok som Læreren, eller endog blot at *overbevise* nogen Direktion om, at det er en Uretfærdighed at give Kvinden en ringere Løn, blot fordi hun er en Kvinde.

Hvor utænkeligt vilde det f. Ex. ikke være, at der i en nær Fremtid ansattes Inspektricer ved Kjøbenhavns Kommuneskoler med den samme Gage og de samme Rettigheder som Inspektørerne! Ved Fastsættelsen af Lønninger for Lærere og Lærerinder i Kommunens Tjeneste er der tydelig nok